

SXEDIO.24

ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑ (1191-1489 μ.χ.): (Λουζινιανοί- Βενετοί).

Η κυριαρχία των Λουζινιάν ή Λουζινιανών (1191-1489) Ο Γκούιντο Λουζινιάν πέθανε το 1194 και βασιλιάς έγινε ο γιος του Αμαλάριχος που κυβέρνησε μέχρι το 1205.

Οι Λουζινιάν εφάρμοσαν και στην Κύπρο το φεουδαρχικό σύστημα που ίσχυε στη Δύση και μετέτρεψαν τους Κυπρίους αγρότες από ελεύθερους γεωργούς σε δουλοπάρικους.

Στην Κύπρο μετά την εγκατάσταση των Λουζινιάν υπήρχαν οι εξής τάξεις:

ΠΡΩΤΟ: Αριστοκρατία, που αποτελείτο βασικά από Λατίνους τιμαριούχους.

ΑΣΤΟΙ: Οι αστοί που κατοικούσαν στις πόλεις και ασχολούνταν με το εμπόριο και τη βιοτεχνία και ήταν κυρίως Γενουάτες και Βενετοί.

ΑΓΡΟΤΕΣ: Ήταν χωρισμένοι στους παροίκους, οι οποίοι πλήρωναν κάθε χρόνο 48 βυζάντια ως φόρο και στους περπυριάριους που έδιναν 4 περίπου βυζάντια στους τιμαριούχους.

Οι πάροικοι και οι περπυριάριοι ήταν υποχρεωμένοι επίσης να προσφέρουν την εργασία τους για την εκτέλεση διαφόρων έργων.

Η Κυπριακή Εκκλησία υποτάχτηκε το 1260 με τη βούλα του Πάπα Αλεξάνδρου Δ, στην παπική Εκκλησία.

Οι Κύπριοι Επίσκοποι έδιναν όρκο υποταγής στη Δυτική Εκκλησία, αλλά επιτρεπόταν σ' αυτούς να τηρούν το τυπικό της ορθόδοξης λατρείας.

Επίσης διατήρησαν τις δικαιοδοσίες τους για γάμους και διαζύγια.

Οι ορθόδοξες Επισκοπές περιορίστηκαν σε τέσσερις μόνο και μεταφέρθηκαν από τις μεγάλες πόλεις στην ύπαιθρο, ενώ τις θέσεις τους στις πόλεις κατέλαβαν οι παπικές Επισκοπές.

Την πολιτική διοίκηση ασκούσε βασιλιάς με δυο Βουλές, την Άνω και την Κάτω Βουλή.

Την Ανω Βουλή αποτελούσαν οι ευγενείς τιμαριούχοι και την Κάτω Βουλή οι Αστοί.

Οι Λουζινιάν έκαναν συχνά πολέμους με τους Αραβες και τους Τούρκους και αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία συνεχούς οικονομικού προβλήματος για το κράτος τους.

Σοβαρό πρόβλημα αποτελούσαν επίσης οι πιέσεις των Γενουατών και των Βενετών, με στόχο να αποκτήσουν όλο και περισσότερα δικαιώματα στην Κύπρο.

Το **1365** οι Γενουάτες ανάγκασαν τους Λουζινιάν να τους παραχωρήσουν την Αμμόχωτο.

Τελος, η αδυναμία των Λουζινιάν να διοικήσουν σωστά το κράτος τους και η τάση τους προς την πειρατεία τους οδήγησαν σε σύγκρουση με το σουλτάνο της Αιγύπτου.

Συγκεκριμένα ο Γιάνος Λουζινιάν (**1398-1432**) συγκρούστηκε με το σουλτάνο της Αιγύπτου Ασράφ και ηττήθηκε από τους Αιγύπτιους, που τον συνέλαβαν αιχμάλωτο.

Για την απελευθέρωση του οι Λουζινιάν πλήρωσαν **200.000** βυζάντια και δέχτηκαν να πληρώνουν κάθε χρόνο ως φόρο υποτελείας **5.000** δουκάτα.

Ο τελευταίος βασιλιάς του Οίκου των Λουζινιάν Ιάκωβος Β, πέθανε το **1473** και άφησε ως διάδοχο του τη σύζυγο του Αικατερίνη Κορνάρο, που ήταν έγκυος.

Το νεογέννητο όμως πέθανε με μυστηριώδη τρόπο και την ίδια εποχή οι Βενετοί σύμβουλοι της Αικατερίνης κατέλαβαν τις σπουδαιότερες θέσεις του κράτους (Επίσημες πληροφορίες).